

POSTANOWIENIE

o udzieleniu przerwy w odbywaniu kary

Dnia 10 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Marek Masłowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Ślipek

po rozpoznaniu wniosku skazanego **L. W. (1) syna T.** o udzielenie dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora Włodzimierza Klimaszewskiego z Prokuratury Okręgowej w Sieradzu, który nie oponował udzieleniu przerwy w karze pozbawienia wolności, na podstawie art. 153 § 2 kkw

postanowił:

Udzielić skazanemu **L. W. (1) synowi T. i U. z domu G.**, urodzonemu w dniu (...) w W. **do dnia 11.03.2020 roku przerwy w odbywaniu kary:**

- **1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 15.05.2018 r., sygn. akt II K 874/17, z art. 270 § 1 k.k., art. 209 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. (**wyrok łączny**).

UZASADNIENIE

Wniosek skazanego o udzielenie dalszej przerwy w karze jest zasadny. Skazany wykazał, że w dalszym ciągu wymagana jest jego obecność w schronisku, gdyż realizowany jest plan związany z remontem prowadzonego przez niego wspólnie z partnerką schroniska dla psów. Na ww. ciąży również w dalszym ciągu konieczność spłaty zadłużenia i kredytów. W razie powrotu skazanego do zakładu karnego istnieje ryzyko, że schronisko utraci źródła finansowania z powodu niemożności wywiązania się z nałożonych obowiązków, a tym samym popadnie w poważne zadłużenie. Do wybudowania pozostało jeszcze około 90 boksów dla psów, istnieje również konieczność przewiezienia ponad 100 psów do końca grudnia tego roku. Skazany stara się też spłacać należności skarbowe o raz alimenty (okazał na posiedzeniu dowody wpłaty). Ponadto, jak wskazywał skazany jego 15-letnia córka miała być molestowana, przez co musi udzielać jej wsparcia psychicznego. Sąd ma na względzie, że wbrew twierdzeniom konkubiny o tym, że nie poradzi ona sobie sama z prowadzeniem schroniska, ma ona do pomocy brata skazanego, który w zamian za możliwość mieszkania pomaga jej nieodpłatnie, udzielana jest także pomoc wolontariuszy, wobec czego trudno twierdzić, aby pomoc skazanego była absolutnie niezbędna. Dlatego też Sąd postanowił udzielić dalszej przerwy jedynie na okres 3 miesięcy, aby L. W. zamknął wszystkie sprawy, do których prowadzenia jest potrzebny. Priorytetem bowiem jest odbycie przez skazanego orzeczonej kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu te ważne względy rodzinne i osobiste przemawiają za udzieleniem skazanemu dalszej przerwy.

Sędzia

Pouczenie

1. Sąd może odwołać przerwę w odbywaniu kary w razie ustania przyczyny, dla której została udzielona lub w wypadku, gdy skazany nie korzysta z przerwy zgodnie z celem jej udzielenia albo rażąco narusza porządek prawny.
2. Sąd może także odwołać przerwę z powodu nie wykonywania obowiązków nałożonych z postanowieniem na podstawie art. 153§4 kkw

3. skazany ma obowiązek po upływie przerwy w odbywaniu kary stawić się w zakładzie karnym wskazanym mu przez Sąd lub dyrektora zakładu karnego.
4. Niestawienie się w zakładzie karnym najpóźniej w ciągu 3 dni po upływie terminu przerwy stanowi przestępstwo określone w art. 242§3 kk i podlega karze.
5. Koszty przymusowego doprowadzenia skazanego do zakładu w celu odbycia reszty kary obciążają skazanego
6. Tymczasowe aresztowanie w innej sprawie pod zarzutem dokonania przestępstwa powoduje , że kara w odbywaniu której udzielono przerwy podlega wykonania z mocy prawa.
7. Postanowienie nie jest prawomocne, ale wykonalne . Służy od niego zażalenie do Sądu Apelacyjnego w Łodzi za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Sieradzu, w terminie 7 dni od ogłoszenia dla prokuratora i skazanego

ZARZĄDZENIE

1. Odpis postanowienia doręczyć:

(...)

b) (...)

c) (...)

2. Zawiadomić:

a) (...)

b) (...)

(...)

(...)

(...)

(...)